

ความรู้สึกดี... ที่เรียกว่ารัก

เพทาย... ทำนายรัก

ภิญญดา

Love Jewelry

ชุด อัญมณีแห่งรัก

ความรู้สึกดี... ที่เรียกว่ารัก

ตัวอย่าง

ให้ความรักอยู่ใกล้หัวใจคุณ

“

"แล้วคุณหายไปไหนมาไม่ทราบ"

"ไปคืนของนะครับ" เอ๊ะ ปลายเสียงเธอสะบัด นพเกียรตินหันมามองหน้าหญิงสาวอย่างจับผิด "นี่หนูก็อยงอนผม คิดถึงผมใช่ไหม" ถามแล้วยังอมยิ้มอย่างกุ่มกุ่ม

"ใครว่า! ก็คุณหายไปไม่ติดต่อมา ฉันก็แค่...แค่ สงสัยที่ เอ่อ..."

"กำลังสงสัยว่าผมหลอกจูบคุณฟรีๆ แล้วจะเผ่นหนีไม่รับผิดชอบใช่ไหมครับ"

”

ความรู้สึกลึกๆ... ที่เรียกว่ารัก เพทาย... ทำนายรัก

ภิญญดา เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-0555-2

ภาพประกอบ ณิชนนท์ พงศ์นิพัทธ์ / เดชนรงค์ คงเย็น

จัดพิมพ์โดย

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4848

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

คำนำ

เมื่อการประกาศตามหาทายาทของตระกูล 'กิจพนิช' ได้ชักนำให้ผู้ที่ครอบครองดอกพุดน้ำบุษย์ทั้งห้ามารวมตัวกันเพื่อพิสูจน์ความเป็นทายาทที่แท้จริง แต่จะมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ได้สมบัติทั้งหมดไป ใครจะเป็นคนคนนั้นในเมื่อทุกคนต่างมีอำนาจอันสำคัญอยู่ในการครอบครอง มาร่วมติดตามเรื่องราวที่เต็มไปด้วยความรัก ความหลังที่ซาบซึ้งกินใจไปพร้อมกับตัวละครที่นักเขียนทั้งห้าของเราได้เรียงร้อยเรื่องราวให้เกี่ยวข้องกับอำนาจที่เป็นส่วนหนึ่งของดอกพุดน้ำบุษย์ อันประกอบด้วย

มุกดา... มายารัก โดย ภัสรสา

บุษราคัม... นำทางรัก โดย อัญชรี

เพชรพราว... ประกายรัก โดย tiara

นิลกาฬ... สานใจรัก โดย ฌามิอาห์

เพทาย... ทำนายรัก โดย ภิญญาดา

และอำนาจที่จะกล่าวในเล่มนี้ก็คือเพทายค่ะ อำนาจสีแดงเลือดหมูที่มีอำนาจพิเศษบางอย่างแอบแฝงอยู่ อยากรู้ไหม้มัคะว่าเพทายนี้มีคุณสมบัติพิเศษยังไง คงต้องให้ 'หมออ๋อ' เป็นคนเฉลยแล้วละค่ะ รับรองว่าพอสาวๆ (โดยเฉพาะสาวโสด) รู้แล้ว คงจะรีบแจ้นไปหาหมออ๋อแน่นอน ว่าแต่ไปหาทำไม อยากรู้แล้วไหม้มัคะ งั้นเรารีบไปติดตามเรื่องราวของเขากันเถอะค่ะ

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์แจ่มใส

ตัวอย่าง

ประวัตินักเขียน

หลังจากจบมัธยมจากสตรีวิทยา ก็มาเป็นสาวนิติศาสตร์เลือด เหลืองแดงลูกแม่โดม เรียนจบก็เข้าทำงานแบงก์ แผลงมากจนกฎหมาย แต่เขาบรรจู้ให้ทำตำแหน่งพนักงานบัญชี เลยต้องชวนขวยเรียนและอบรมเพิ่มเติมอยู่หลายคอร์ส ในที่สุดก็ได้ปริญญาโทด้านบริหารจาก สถาบันเดิมจนได้ ชีวิตการทำงานรุ่งเรืองดี ปัจจุบันเป็นผู้จัดการสาขา เป็นมาหลายปีแล้วแต่ขอยืนยันว่ายังไม่แก่ นะคะ (เพราะเอาอายุไปฝากธนาคารไว้ตั้งเยอะ)

ด้วยความเครียดตัวเดียวที่เป็นเหตุ เครียดจากงานที่แบงก์ยังไม่พอ หาเรื่องใส่ตัวไปเรียน ป.โท ยามเย็น กว่าจะกลับบ้านก็ตึกตื้น ไหนจะเครียดเรื่องทำเคสส่งอาจารย์และดูหนังสือสอบอีก พอเรียนจบเลยหันมาตะลุยอ่านนิยายแบบประชดชีวิต ทั้งยืมห้องสมุดและเข้ามาอ่านก็ยังไม่หน่ายใจ เข้ามาอ่านฟรีๆ ในเว็บสี่สั้ม (www.jamsai.com) นี่ดีกว่า ในที่สุดเลยค้นไม้ค้นมืออยากจะแต่งซะเองเพราะพล็อตไม่ถูกใจ จากที่คิดเล่นๆ ว่าจะแต่งแค่สองสามบทดูเรตติ้งแล้วเผ่นหนี กลับติดหนึบกับแฟนคลับเสียนี้ ซึ่งไม่ออก หนีไม่ได้ กังวลกังวลว่าท่านๆทั้งหลายจะรอ ในที่สุดก็เลยเถิดแต่งมาเรื่อยๆ จนมีผลงานออกมาเรื่องนี้เป็นเล่มที่หกแล้ว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่ของหม่ออ้อกับหนูก้อยจะสามารถเรียกรอยยิ้ม และเสียงหัวเราะด้วยความสุขจากผู้อ่านได้เหมือนกับที่คู่พระคู่นางเรื่องอื่นๆ ทำได้มาแล้ว และอย่าลืมช่วยติช่วยชม มาเป็นกระจกสะท้อนให้หน่อย นะคะ ในแฟนเพจ <http://www.facebook.com/Jang.Pinyada> หรือ บอร์ดนักเขียนนักแปลของ jamsai.com ก็ได้ค่ะตามสะดวก เพื่อผลงานชิ้นต่อไปจะได้พัฒนาให้ดียิ่งๆ ขึ้น

ตัวอย่าง

บทนำ

ตัวอย่าง

หาดทรายขาวยามสะท้อนกับแสงแดดชวนแสงตา ทะเลสวย น้ำใสสีฟ้าอมเขียว ล้วนเป็นความงามที่ธรรมชาติสรรค์สร้างอย่างลงตัว นักท่องเที่ยวทั้งหลายในชุดเสื้อชูชีพพร้อมสน็อกเกิลต่างดำผุดดำว่าย ดูแนวปะการังน้ำตื้นรอบเกาะซึ่งอยู่ห่างจากอาณาบริเวณของเกาะ ไม่ไกลนัก

ความงามของโลกใต้ทะเลช่างมีเสน่ห์ดึงดูดชวนให้ตื่นตาตื่นใจ ปลาการ์ตูนตัวจ้อยว่ายมุดไปมาได้ปะการังสีสวยสลับกับโพรงของ โขดหิน เมื่อว่ายตามดูเรื่อยๆ ก็เห็นว่ามันเป็นเนินหินใต้ผืนทะเลซึ่ง ค่อยๆ ไต่ระดับสูงขึ้นเรื่อยๆ จนส่วนยอดของมันอยู่ปริ่มกับผิวน้ำพอ จะใช้เป็นที่นั่งพักเหนื่อยได้อย่างเหมาะเจาะ

"อาอ้อ ช่วยรับม้านี่ ขอม้านั่งพักบ้าง เหนื่อยแล้ว" คุณนายเง็กลั้ง ร้องบอกลูกชายวัยรุ่นหลังจากที่ว่ายน้ำตามๆ กันมา ทริปนี้มีแต่ผู้สูงวัย ทั้งนั้น โชคดีที่มีลูกชายตามมาคอยดูแล ทั้งๆ ที่ช่วงนี้กิจกรรม ของมหาวิทยาลัยในส่วนของการศึกษาเข้าใหม่อย่างเขาจะซุกเป็นพิเศษ คุณนายเง็กลั้งเชื่อมั่นในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เชื่อว่าที่ลูกชายสอบเข้า

มหาวิทยาลัยได้นั้นนอกจากความเก่งของเขาแล้วก็เสริมด้วยแรงหนุนของบุญกุศลที่อธิษฐานจิตเอาไว้ งานนี้จุดมุ่งหมายหลักของคุณนายเง็กคือการลงใต้ตระเวนไหว้พระเพื่อแก้บน มีโปรแกรมทัวร์ดำเนินดูปะการังระหว่างทริปเสริมเข้ามาจะได้ไม่น่าเบื่อเกินไปนัก

เที่ยวไปไหว้พระไปอย่างนี้ก็สนุกดี

"อ๊ย! อะไรรนะ สวยดี" ดูเหมือนว่าหล่อนจะคว่ำก้นหันมาโต้ยามเอนเอกเขนกนั่งเท้ามือไปข้างหลัง หากเมื่อหยิบเอามาดูแล้วกลับไม่ใช่

สิ่งที่อยู่ในมือของคุณนายเง็กลั้งเหมือนจะเป็นจี้หรือเข็มกลัดอะไรสักอย่าง ตัวเรือนน่าจะทำมาจากทองรูปทรงเหมือนดอกไม้ ลังเกตได้จากแหกที่มีเจ็ดกลีบมีการแกะลายเชื่อมระหว่างกลีบฝีมือละเอียดนัก ที่เด่นที่สุดน่าจะเป็นอัญมณีสีแดงตรงส่วนของเกสรที่อยู่กลางดอก

ทับทิมหรือว่าอะไร สีแปลกตา

"ทิ้งไปเถอะม៉า ให้มันอยู่ของมันตามธรรมชาติแหละดีแล้ว"

"แต่มันไม่ใช่ธรรมชาติ ก็เห็นอยู่ว่าเป็นงานฝีมือ ม้าชอบลายนี้ไม่เคยเห็น"

"จะเก็บกลับไปให้ได้ว่างั้นเถอะ" คนเป็นลูกดักคอ

"งั้นสิยะ ม้าจะเอาไปเป็นแบบ ถึงเราไม่เก็บเดี๋ยวคนอื่นเห็นก็เก็บไปอยู่ดี เอาไปแล้วก็ทิ้งๆ ขว้างๆ ไม่เห็นค่า นี่ชี้เกลือบจับหมองไปเยอะเลย เอาไปแล้วม้าจะขัดเสียให้เอี่ยมอ่อง"

ชายหนุ่มได้แต่ส่ายศีรษะ ป่วยการที่จะห้าม คิดในแง่ดีว่าอาจจะเป็นการดีก็ได้ที่แม่เขาเก็บกลับไป เพราะท่านรู้จักถนอมของเครื่องประดับแต่ละชิ้นเดือนๆ หนึ่งจะวนเอามาขัดทำความสะอาด ไม่รู้ที่รอบต่อที่รอบ ทั้งๆ ที่บางชิ้นก็แทบจะไม่ได้หยิบมาใส่เลยด้วยซ้ำไป

"เขาเรียกขึ้นเรือแล้ว เราว่ายกลับกันเถอะม้า ดีจังที่เขาขยับเรือให้เราว่ายกลับไปได้ไถ่หน่อย เพราะผมจำได้ว่าเมื่อกี้ที่เขาหย่อนสมอจอดมันไถ่กว่านี้"

"แล้วม้าทำไฉนอยู่ ว่ายกลับไม่ถนัด" คนเป็นแม่โอดขอความช่วยเหลือ

"ทางเกว่งวายน้าของผมตัวนี้มีกระเป๋าม้าเอาสมบัติท่านเจ้าคุณที่เก็บได้มาฝากผมก่อน"

ชายหนุ่มรีบยึดเก็บเข้ากระเป๋าทันทีโดยไม่ใส่ใจ สายตาจดจ่อกับทิศทางของเรือ ไม่ได้สังเกตเลยว่าของที่อยู่ในมือส่งประกายวาบแทรกกับแสงระยิบของละอองคลื่นราวกับจะส่งสัญญาณบางอย่างเพื่อท้าทาย...

ท้าทายว่าชีวิตของเขากำลังจะเปลี่ยนไป

บทที่ 1

พี่อ้อ! พี่อ้อ! พี่อ้อ!... ช่างเนื้อหอมจริงจริง

อีกหลายปีต่อมา

เสียงสรวลเสเฮฮา ยังคงมีอยู่เรื่อยๆ ในงานเลี้ยงคำคืนนี้ซึ่งเป็น
ปาร์ตี้สละโสด จัดกันอย่างง่าย ๆ ในหมู่เพื่อนฝูงร่วมสถาบัน
ทั้งที่เจ้าบ่าวและเจ้าสาวก็ไม่ใช่ใครอื่น คนกันเองในกลุ่มทั้งนั้น

แล้วก็เหมือนเคย มีงานสังสรรค์อย่างนี้กันที่ไร คนที่เนื้อหอม
ที่สุดก็ไม่พ้นเขา

‘พี่อ้อ’ ของน้องๆ นั่นเอง

"พี่อ้อ... พี่อ้อ... ดูให้หนูดีบ้างสิ"

อื้อย! เสียงน้องหนูดีคนสวยเรียกหา แต่งงานไปแล้วแต่ความสวย
ของน้องเขาไม่มีตกเลยจริงๆ

"พี่อ้อ... ถึงคิวของเก๋หรือยัง"

คนนี้น้องปี่สี่... ก็น่ารักดี นี่ก็อีกคน... น่าเสียดาย หนุ่มในกลุ่ม
คงไม่ได้แถม เอ้อ... เสียตุลอีกแล้ว

"เฮ้ย ไอ้อ้อ เมื่อไรฉันจะมีเมียวะ"

ไ้ดีไ้มันนี่กั๊งเิงของมันถึงเกิดจะอยากดูหมอขึ้นมวอะ ชะช้า!

ไอนี้...ไปตกหลุมรักสาวที่ไหนเข้าแล้วละสิ

‘ฟือ่อ’ ของน้องๆ หรือเซดเกียรติ ทรัพย์ทวีไพศาล ไม่ใช่สิ! นี่คือชื่อเก่า เขาเปลี่ยนชื่อใหม่แล้ว ชื่อที่คิดว่าไม่เซยและถูกต้องตามศาสตร์ที่ศึกษามาเป็นอย่างดี ‘นายณพเกียรติ ทรัพย์ทวีไพศาล’ แม้เขาจะเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นอะไรก็ได้แล้วแต่ จะเพราะพริ้งหรือจะเพ่ลักแค่ไหน คนในกลุ่มก็ไม่เห็นจะสนใจและไม่คิดจะจดจำ เพราะอย่างไรเสียเขาก็คือ ‘ฟือ่อ’ หรือ ‘ไอ้ออ’ ของคนในกลุ่มเหมือนเดิม

‘อ้อ’ เป็นที่พึ่งพาในด้านที่พักที่เกี่ยวของกลุ่ม เพราะที่บ้านมีกิจการโรงแรมใหญ่ซึ่งพัฒนาจากเกสต์เฮาส์ย่านบางลำพู มีโรงแรมระดับสามดาวอีกสามสี่แห่งในเมืองพญา เรียนจบได้ปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์มาประดับบ้าน แต่กลับมาเป็นเจ้าแกโรงแรมสี่สานดูแลธุรกิจของครอบครัว

สิ่งที่ทำให้เขาเนื้อหอมในหมู่สาวๆ นั้นไม่ใช่เพราะกิจการที่มั่นคง ไม่ใช่เพราะความที่เป็นอดีตนักกีฬารักบี้กอล์ฟของมหาวิทยาลัย ไม่ใช่เพราะความเป็นหนุ่มหน้าเกาหลีสวยและมีหุ่นอันสูงยาวเข้าดีแสนแห่งของเขา แต่เพราะว่าเขาเป็น ‘หมอดู’ มือสมัครเล่นต่างหาก และใครต่อใครในกลุ่มต่างก็เชื่อกันว่าแม่นสุดๆ แม่นเหมือนตาเห็น

ความจริงแรกเริ่มนั้นเขาก็ดูไปแบบมั่วๆ พอข้าๆ รู้ๆ ปลายๆ ดูดวงจากไพ่ป๊อกซึ่งก็พอจะรู้ว่าเลขอะไรมีความหมายอย่างไรอย่างง่ายๆ อย่างเช่นหนึ่งโพแดงหมายถึงหัวใจหรือความรัก ควินโพแดงหมายถึงผู้หญิงผิวออกขาว รูปร่างอวบท้วมสมบูรณ์ อะไรทำนองนี้

แม่นหรือไม่แม่นสาวๆ ที่เป็นเพื่อนก็ไม่รู้ แต่ก็แห่กันมามุงเพราะพ่อคุณเล่นโฆษณาสรรพคุณเสียดิบดี

‘ไฟใหม่ ไม่เคยเอาไปเล่น... เขาว่าแม่น’

ก็ไม่คิดเหมือนกันว่าแผนเรียกร้องความสนใจจากสาวๆ จะได้ผลถึงเพียงนี้

เชื่อแล้วว่าผู้หญิงนั้นชอบดูหมอกันเหลือเกิน

แล้ววันหนึ่งความสามารถของเขาก็เป็นที่ประจักษ์ ขณะที่เขายังเรียนอยู่ชั้นปีที่หนึ่งล่องเข้าเทอมสอง ระหว่างทางที่ไปเที่ยวภูกระดึง ช่วงอากาศเย็นๆ เหมาะแก่การท่องเที่ยว เขมารถทัวร์กันไปทั้งคันรถ เพราะเพื่อนๆ พี่ๆ ในกลุ่มที่เรียนมากันมากเหลือเกิน เมื่อยังไม่มีใครนึกอยากนอนก็จับกลุ่มคุยกันลึบเพหะตามเรื่องตามราว

‘เอกกับเปิ้ลนี่สวีตกันจริง...หวานไม่เกรงใจใครเลยวะ’ แพร่ไหมเพื่อนสาวร่วมชั้นปีเปรยขึ้นมาพร้อมกับบ๊วย บีชีให้ดูหนุ่มสาวที่นั่งคู่กันตรงตำแหน่งด้านหลังคนขับ อากาศในรถเริ่มเย็นจึงเห็นฝ่ายชายห่มผ้าให้เพื่อนหญิงอย่างใส่ใจ

อยู่ๆ หมออ้อก็เห็นภาพขึ้นมา ภาพของไอ้เอกที่เป็นหนุ่มใหญ่ อายุมากขึ้นดูเหมือนจะอ้วนเด็กเล็กๆ เอาไว้ มีรอยยิ้มหัวส่งให้หญิงสาวที่อยู่ข้างกาย

แต่ไม่ใช่ไอ้เปิ้ลเพื่อนเขา!

‘ไอ้เอกกับไอ้เปิ้ลมันไม่ใช่เนื้อคู่กันหรอก’ หลุดปากพูดไปแล้ว ชายหนุ่มก็แทบจะตบปากตัวเองที่ปากเบาจนเกินเหตุ จริงหรือไม่จริงก็ไม่ได้รู้ทันพูดเป็นตูเป็นตะตามภาพที่ตัวเองเห็น

กับอ๊แต่ตาผาดก็บ้าจี้พูดออกไปได้ เอ...หรือจิตใต้สำนึกจะไม่อยากให้คนคู่นี้ได้ลงเอยกัน...ไม่น่าจะใช้...สองคนนี้ก็เพื่อนเขา และเขาก็ไม่เคยคิดพิจารณาความรักของสองคนนี้สักหน่อย...แปลก!

ซักจะสับสนในการหาคำอธิบาย แต่ชายหนุ่มมั่นใจว่าไม่เคยเห็นหน้าผู้หญิงที่อยู่ในภาพนิมิตมาก่อนแน่ๆ แล้วจะไปชี้ชัดจินตนาการหน้าตาแบบนี้ขึ้นมาเองได้อย่างไร

ซักจะเพี้ยนใหญ่แล้วเรา

ระหว่างที่เพลิดเพลินไปกับความคิดอันฟุ้งซ่าน คนที่จริงจะเป็น

หมอดูก็แกว่งกฤษณ์แจรงไปเล่นๆ แสงระยับยามที่พวงกฤษณ์แจรงสะท้อนกับแสงไฟสลัวในรถพาให้แพรไหมถึงกับออกปาก

‘สวยจังเลย ขอดูหน่อยสิ’

‘อะไร พวงกฤษณ์แจรงนี่หรือ’ เขาส่งให้

แพรไหมรับเอามาดู มันเป็นพวงกฤษณ์แจรงแสนเลสรูปรถโฟล์กเต่า ดูน่ารักดี แต่ที่ทำให้หญิงสาวสะดุดตาคือตุ้มทองคำขนาดเท่าเม็ดอัลมอนต์ฝังพลอยสีแดงแปลกตาที่ร้อยไว้ในพวงด้วยกันต่างหาก

‘มันคืออะไรนะอ้อ’

‘มาบอกว่าเป็นเพทาย เพิ่งจะให้เป็นของขวัญวันเกิดเราเมื่ออาทิตย์ก่อนนี่เอง ให้เพราะเห็นว่าเป็นอัญมณีประจำเดือนเกิด เชื่อกันว่าจะเป็นสิริมงคลทำให้ร่ำรวยและชนะคดีความ’ ชายหนุ่มอธิบาย

‘หรือ เราเพิ่งรู้ว่าเพทายเป็นอัญมณีประจำเดือนธันวาคม มาของอ๋อน่ารักนะ ช่างคิดดีจัง เพื่อดูเรียนจบเป็นทนาย พกเพทายเม็ดนี้มีหวังได้ชนะทุกคดีแน่ๆ’

เพราะความที่มันมีสีแดงแปลกตาไม่ค่อยได้เห็นดาษดื่น ประกอบกับฝังอยู่กับเม็ดอัลมอนต์สีทองเรียวๆ เรียบลื่น ชายหนุ่มจึงชอบคลึงบ้างลูบบ้างพอเพลินๆ บางครั้งก็เอามาแกว่งเล่นเสียอย่างนั้น บ่อยครั้งอยู่เหมือนกันที่เขาชอบมองประกายระยับสวยๆ ของมัน

ซักจะรู้สึกว่าเป็นของขวัญตัวเข้าไปทุกทีแล้ว มัวแต่คุยกันเรื่องเพทาย จึงลืมไปแล้วว่านิทาไ้เือกกับไ้เปิ้ลค้างเอาไว้ ก็เกิดปรากฏการณ์แปลกประหลาดขึ้นมาอีก เมื่อพ่อหมอเห็นภาพรุ่นพี่หนุ่มสาวสองคนที่นั่งอยู่แถวถัดไปกำลังเข้าโบสถ์แต่งงานสาบานรัก หัวข้อสนทนาก็มีอันหันเหมาที่คู่นี้แทน

‘แต่พี่ณัฐกับพี่จูนนี่ใช่เลย...คู่แท้’ ไม่เข้าใจตัวเองอยู่เหมือนกันว่าทำไมถึงต้องพูด แม้จะไม่ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไรที่เขาเห็นหรือไม่ แต่มันก็ทายทาย ถ้าแม่นก็ถือว่าเขาได้แจ็กพ็อต แต่ถ้าไม่แม่นก็ไม่แปลก

เขาก็แค่นักศึกษารธรรมดาๆ คนหนึ่ง จะหน้าตาก็ไม่กระไรนัก ไม่ใช่หมอดูอาชีพที่ต้องพึ่งความแม่นยำเพื่อการทำมาหากินสักหน่อย จะเป็นไรไป

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาภาพที่ใครจะคู่กับใครก็ไหลเข้ามาในสมองของชายหนุ่มอย่างไม่ขาดสาย บางคู่ที่เขาเห็นภาพแต่ไม่ได้ทักก็มีเพราะไม่รู้จัก ขณะที่อีกหลายคู่ก็แต่งงานแต่งการรวดเร็วปานสายฟ้าแลบ จึงทำให้เขารู้ว่าสิ่งที่เขาเห็นนั้นมันจะเกิดขึ้นจริงๆ หลายครั้งหลายหนเข้าจนเขาแน่ใจแล้วว่านี่คือญาณพิเศษที่ฟ้าประทานมาให้ตะกอนแห่งความสงสัยได้แตกค้างฝังอยู่ในใจว่าทำไมอยู่ๆ สวรรค์ถึงได้เมตตาส่งมันมาให้เขาได้ แต่ตราบไตที่มันไม่น่าความเดือดร้อนมาให้ ชายหนุ่มก็ไม่ได้ชวนขวยที่จะรู้มากมายนักเพราะมีเรื่องอื่นๆ ที่สำคัญกว่าเยอะแยะไปหมดที่ต้องทำ

เห็นนิมิตบ่อยๆ เข้าจึงเริ่มจะลากตัวเองไปเป็นพวกหมอดูให้จริงจังมากขึ้น เขาไม่อยากจะดูดวงมั่วๆ อย่างน้อยก็อยากจะให้ตัวเองได้ทำนายอย่างอิงหลักการเอาไว้บ้าง จึงผลักดันให้เขาสนใจใคร่รู้ในศาสตร์แขนงนี้อย่างจริงจังมากขึ้น รวมไปถึงศาสตร์ด้านฮวงจุ้ยอีกแขนงหนึ่ง จนในที่สุดก็ได้ฉายมาประดับเกียรติว่า ‘อ๋อหมอดู’

คนที่ได้ฟังขณะนั้นอาจไม่ค่อยสนใจ แต่เมื่อเวลาผ่านไปนานเป็นปีกระทั่งเหตุการณ์จริงมันเกิดขึ้นมาเป็นข้อพิสูจน์ สำหรับคนที่จดจำได้ต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า

โคตรแม่น!

นี่เองที่ทำให้ชื่อเสียงของหม่ออ๋อขจรขจาย หอมหวานชวนให้สาว ๆ ในกลุ่มรุ่มลุ่มกันจนอบอูน

เพราะความที่ไม่ชัดเจนว่าพ่อคุณทำนายจากอะไรเป็นหลัก บางครั้งก็แค่ขอดูลายมือ บางครั้งก็ใช้ไพ่ปึก ไพ่ยิปซี บางครั้งก็ถาม

วันเดือนปีเกิด ที่น่าแคลงใจก็ครั้งที่ไม่ดูอะไรเลย แค่มองหน้ายิ้มๆ แล้วทำนายทายทักเป็นตุเป็นตะนี่นะสิ จึงมีบ้างที่ทำให้หลายคนรู้สึก

ตกลงเสียแก็ปเป็นหมอดูหรือหมอดอกันแน่วะ

"โง่ ไอ้หมอดู มัวแต่ดูให้ชาวบ้านอยู่นั่นแหละ แล้วเนื้อคู่ของตัวเองละเคยดูบ้างหรือเปล่า จะโผล่มาหรือยัง" อยู่ๆ พี่เล็กกว่าที่เจ้าบ่าวผู้เป็นเจ้าของงานปาร์ตี้สละโสดในคืนนี้ก็โอบไหล่พาน้องหลิวคู่ตุนาหั้นมาแซวพ่อหมอดูเอากลางวง

"ถ้าโผล่มาผมต้องรู้สิพี่ หมอดูอะซะอย่าง" เขาตอบเพื่อนรุ่นพี่ออกไปพร้อมกับยกคิ้วแผล็บ

โธ่! พี่เล็กนี่ไม่รู้อะไรซะแล้ว ถ้าสาวไหนเป็นเนื้อคู่ มีหรือว่าระดับหมอดูเทวดาอย่างเราจะไม่เห็น ขนาดคู่ของพี่ผมยังเห็นตั้งแต่แรกเลย

ก็แทบจะไม่เชื่อในนิมิตครั้งนั้นของตัวเองอยู่เหมือนกัน จนต้องขี้ตาตั้งหลายรอบ ขณะนั้นน้องหลิวเพิ่งเข้ามาเป็นน้องใหม่อยู่ปีหนึ่ง ขี้้อย่างไรภาพงานแต่งงานของคู่ในนิมิตก็ยังไม่หายไปไหน และที่เขาไม่อยากจะเชื่อภาพที่เห็นก็เพราะพี่เล็กนั้นจบจากมหาวิทยาลัยมาหลายปีแล้ว อายุก็ห่างจากน้องหลิวตั้งเกือบรอบ ไม่น่าที่จะรักกันได้แต่ก็เป็นไปแล้ว!

"เออ! แล้วข้าจะคอยดูว่าหมอดูอย่างเอ็งจะตายเพราะดวงหรือเปล่า ถ้าดูเนื้อคู่ของตัวเองไม่แม่นล่ะก็...ฮิ! งานนี้มีเฮ"

"ยากส์ลึลึ" คำเดียวจริงๆ ที่พ่อหมอดูตอบอย่างมั่นใจ

บทที่ 2

บุพเพอาละวาด แรกพบสบตาคอก

แสงตะวันเริ่มเคลื่อนคล้อยอ่อนแสงลง วงไฟฟุ้งหรือวงไฟตอมที่บ้านคุณหญิงวรทัศน์เย็นวันนี้คึกคักเป็นพิเศษเพราะมีชายหนุ่มหนึ่งเดียวมาร่วมวงไฟบุลย์เล่นกับเขาด้วย หนุ่มสาวสมัยนี้น้อยคนนักที่จะเล่นไฟโบราณอย่างนี้เป็น แถมท่าทางที่ดูกะล่อยกะหลิบนั่งพับเพียบเรียบร้อยของชายหนุ่มมันชวนให้สาวสูงวัยในวงอดที่จะเอ็นดูไม่ได้

"กินครับ" เสียงชายหนุ่มหนึ่งเดียวในวงร้องขึ้นมาอย่างดีใจในทันทีที่คุณหญิงเจ้าของบ้านจ้วไฟขึ้นมา

"ไอ้ พ่ออ้อ...นี่กินมาสามตาติดๆ กันแล้วนะ กินอยู่คนเดียวอย่างนี้ไม่ไหว คนแก่หัวใจจะวาย" คุณหญิงวรทัศน์ชักจะเริ่มบ่นกระปอดกระแปดกับไฟที่ขึ้นมาไม่ได้ตั้งใจเอาเสียเลย กว่าจจะรอเกี้ยว รอแล้วก็กินไม่ทันคนอื่นอีก ไฟที่รอไม่ขึ้นมาสักที

เป็นครั้งแรกที่คุณนายเง็กถึงพาบุตรชายมาที่นี่ ได้ให้สมาชิกในวงสัมผัสตัวจริงเสียงจริงเสียทีหลังจากที่ได้ยินแต่ชื่อเสียงเรียงนามและใช้บริการของ 'พ่ออ้อ' มาหลายเพลแล้ว เพราะส่วนใหญ่พ่อหมออย่างนพเกียรติจะฝากความมากับคุณนายเง็กถึงผู้เป็นแม่

‘มาบอกคุณหญิงนะครับว่าให้หากระจกแปดเหลี่ยมไปติดตรงหน้าต่างด้านติดถนนชั้นสองจะดีกว่า’ ส่วนสาเหตุนะหรือ มันมาจากที่คุณหญิงบ่นว่ากิจการบริษัททัวร์ที่ทำอยู่มีปัญหาไม่ได้หยุดได้หย่อนแน่นอนถ้ากิจการของคุณหญิงมีปัญหาก็คงจะกระทบมาถึงเขาด้วย เพราะคุณหญิงส่งลูกทัวร์มาพักที่โรงแรมของเขาอยู่เนืองๆ เตื่อตร้อนถึงนพเกียรติที่ต้องลงไปเตร็ดเตร่ดูฮวงจุ้ยให้คุณหญิงเสียหน่อย ช่วยได้ก็ช่วยกันไป

‘มีเสาไฟฟ้าแรงสูงตั้งอยู่ข้างหน้าบริษัทคุณหญิงนะครับ ในเมื่อเราไม่สามารถให้หลวงมาย้ายให้เราได้ ก็สะท้อนออกไปซะ ไม่อย่างนั้นอุปสรรคจะเข้ามาไม่หยุดหย่อน’ เขาก็ออกไปตามตำราที่ศึกษามา

เชื่อเอาไว้ก็ไม่เสียหลาย คุณหญิงวรทัศน์ก็คิดอย่างนั้น ต้นทุนก็แสนจะถูก แค่กระจกแปดเหลี่ยมเล็กๆ หนึ่งบานมันจะลึกลับบาท

ครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่คุณหญิงได้ใช้บริการของนพเกียรติ ก็ไม่คิดเหมือนกันว่ามันจะได้ผล ปัญหาค่อยๆ คลี่คลาย ลูกค้ายิ่งตกลงกันง่าย ฤกษ์ออกฤกษ์ใจคุณหญิงเป็นนักหนา ค่าบริการพอคุณก็ไม่คิดลึกลับบาท

หลังจากนั้นก็มีการลองวิชาของนพเกียรติไม่หยุดหย่อนจากสมาชิกในวงไฟ การแก้ฮวงจุ้ยก็แตกต่างกันไปตามแต่ปัญหาและสภาพของที่ทาง แต่ครั้งล่าสุดที่เด็ดดวงสุดๆ ก็ครั้งคุณหญิงวรทัศน์ทราบบุตรสาวคนโตของคุณหญิงวรทัศน์

จะไม่เด็ดได้อย่างไรเล่า ก็ในเมื่อคุณหญิงตั้งใจจะแนะนำ พ.ท. พัทธราช นายทหารสุดเท่อนาคตไกลให้รู้จักกับบุตรสาวคนเล็กยามที่เรียนจบกลับมา แต่เรื่องกลับโผล่พ้อ

‘นี่ไงคู่มือของหนูก้อย ลูกสาวคนเล็กของคุณหญิงวรทัศน์’ คุณนายเง็กลั่นนั้นขำเฝ้ายิ้ม มางานเลี้ยงระดับบิกออย่างนี้ เมื่อยังไม่พบคนที่ใช่เฝ้ายิ้มก็เฝ้ายิ้มกับลูกชายฆ่าเวลาไปก่อน

‘คนที่มาว่ายังเรียนอยู่เมืองนอกนะเธอ’

‘ใช่ คนนั้นล่ะที่มาเคาะเล่าให้แกฟัง’

‘เดี๋ยวนะม้า ถ้าผมจำไม่ผิด ผู้หญิงสวยๆ ที่ยืนคู่กับคุณหญิงวรทัศน์นี่นั่นคือลูกสาวคนโตใช่ไหม เพราะม้าบอกว่าคนเล็กยังเรียนอยู่เมืองนอก’

‘ใช่’ คุณเง็กลิ่งเห็นลูกชายเงียบไปได้ลັกพัก หลังจากมองทางโน้นที่ทางนี้ที่ก็โพล่งออกมา

‘ม้าไปบอกคุณหญิงเถอะว่าคนนี้นะเขยใหญ่ ไม่ใช่เขยเล็ก’

‘ผิดแล้วมั้งอาอ้อ คนโตนะเขามีแฟนแล้ว’

‘ก็แค่แฟนนะม้า เชื่อมลิส’ นพเกียรติมันใจ ไม่ต้องถึงกับเห็นหน้าลูกสาวคนเล็กของคุณหญิงหรือ เห็นแค่คู่สมรสในอนาคตทั้งสองคนนี้ก็มั่นใจจนเกินพอแล้ว ชายหนุ่มกล้าทำนายอย่างไม่หวั่นแม้จะเป็นการหักปากกาเซียนค่านายตาประชาธิปไตยผู้เป็นกองเชียร์ทั้งหลายก็ตาม

จนในที่สุดเมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง พ.ท. พัชรารักษ์ก็ได้เป็นเขยใหญ่ของคุณหญิงวรทัศน์ตามคำทำนาย งานแต่งงานของคนทั้งคู่ถูกจัดขึ้นอย่างอลังการสมหน้าตาของผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่าย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คุณหญิงวรทัศน์เอยปากฝากคุณนายเง็กลิ่งขอแรงนพเกียรติอีกครั้ง

‘ไม่คิดเลยว่าพ่ออ้อจะผูกดวงดูเนื้อคู่กับเขาเป็นด้วย อย่างนี้ต้องลองให้ดูดวงหนูก้อยด้วยก็น่าจะดี ได้มั้ยคะคุณลิ่ง นี่พี่ก็เล็งๆ คู่หมั้นคนใหม่ไว้ให้หนูก้อยบ้างแล้วละ’

นพเกียรติจึงต้องมาอยู่ที่นี่...ในวันนี้

วงไฟฟ่องเล่นไปเรื่อยๆ จนเย็นย่ำ คุณหญิงเจ้าของบ้านจึงจัดอาหารเย็นไว้เลี้ยงรับรอง หมายถึงตัวคนสำคัญเอาไว้รอเวลาที่ลูกสาวจะกลับจากทำงาน อิมหน้าสำราญกันทั่วหน้าแล้วก็ยังไม่มีความเห็นว่าคุณหนูวรทัศน์จะถึงบ้าน ร้อนใจจนคุณหญิงต้องโทรศัพท์ตาม

"งานก็อย่งยังไม่เสร็จเลยคะคุณแม่ มีงานด่วนเข้ามาพอดี อาจ
จะกลับดึกหน่อย"

"โอ้ ก็แล้วทำไมหนูไม่โทรมาบอกแม่ล่ะจ๊ะ"

"ก็ขอโทษคะ ทำงานเพลินจนลืมเวลาจริงๆ คุณแม่ล่ะคะ
ทานข้าวหรือยัง"

"อ้อ ทานแล้วจ้ะ วันนี้แม่ตั้งวง พวกป้าๆ น้าๆ เขาอยากเจอ
หนูแน่ะ ใครจะนึกว่าหนูเรียนจบกลับมาจะทำงานเลย นึกว่าจะได้พัก"

"โอ้เอ๋ย นึกว่าอะไร ที่แท้คุณแม่ก็จะอดลูกสาวนี่เอง เอาไว้
คุณแม่นัดตั้งวงกันใหม่วันเสาร์อาทิตย์สิคะ รับรองว่าก้อยจะไม่ไปไหน
จะอยู่เจอป้าๆ น้าๆ"

"จ๊ะ จ๊ะ อย่างนั้นแม่ไม่กวนหนูแล้ว รีบทำรีบกลับนะลูก"

เฮ้อ! แล้วเมื่อไรจะรู้เรื่องกัน ไม่ได้การ อย่างนั้นเสาร์นี้ต้อง
ลือกตัวพ่ออ้อเอาไว้ก่อน

ออฟฟิศบิลdingใหญ่ใจกลางเมืองอย่างนี้ ผู้คนย่อมจอบแจสมกับ
เป็นทำเลทองย่านธุรกิจ ทุกชั้นถูกเช่าเต็มพื้นที่ ชั้นล่างของตึกจึงเป็น
แหล่งของธนาคารต่างๆ ที่มาเปิดสาขาเต็มไปหมด ด้วยเหตุนี้พเพียรติ
จึงเดือดร้อนต้องมาถึงที่นี่ เพราะต้องเอาเช็คมาขึ้นเงินและต้องสาขานี้
ด้วย

เสร็จกิจธุระได้เงินจากธนาคารมาครบแล้วชายหนุ่มจึงมีสมาธินี้ก
อยากจะทำเลสาวเป็นอาหารตาบ้าง

เขาว่าผู้ชายมักจะเจ้าชู้ ความเจ้าชู้มันมีอยู่ในตัวเป็นพื้นฐาน
สุดแต่ว่าใครจะแสดงความเจ้าชู้ออกมาระดับไหน มากน้อยต่างกัน
ตามคุณลักษณะของแต่ละคน นพเพียรติไม่เป็นข้อยกเว้น หูตามัก
จะ 'แอบ' แพรวพรายยามที่ได้เห็นสาวๆ สวยๆ

ที่ต้องเน้นว่า 'แอบ' เพราะความแพร่พรายของนพเพียรตินั้น